

Na vsak hektoliter (100 litrov) vina vzemi v prvem slučaju 2 do 3 grame, v drugem 3 — 4 grame, v tretjem slučaju 4 do 5 gramov, torej največ 1/2 deke zatirjevega bisulfitna na 1 hektoliter vina. Bisulfit se razmeša v kozarcu čiste vode, se vlije v vino in se tam dobro premeša.

B. Skalicky.
kletarski nadzornik na Kranjskem.

Naše žrtve za domovino.

Kakor v vsaki župniji, tako tudi pri nas pobira smrti ravno najboljša fanta junake-vojake mladih let. Naša občina Podvinska je že darovala 18 fantov in mož domovini na oltar. Malo je se sliši tako ogromno število. V nedeljo, dne 9. decembra, je zapel naš zvonček zadnjič v slovo Alojziju Grabar. Bojeval se je celih 32 mesecev na italijanskem bojišču. Padel je dne 26. novembra in je pokopan daleč v Italiji. Ljubi bratec! Naj Ti bo sovražna zemljica lahka! Bil je tudi zvest naročnik „Slovenskega Gospodarja.“

Sv. Barbara v Haložah: Za cesarja in domovino je umrl v Celju dne 30. marca 1917 Janez Berlek, večletni naročnik „Slovenskega Gospodarja“ in črnovojnik, dne 17. julija pa hči Marija Berlek v 20. letu svoje starosti. Za očetom in sestro žalujejo mati, hčerka in dva brata-vojaka. Starejši je že 1 leto vjet v Italiji.

Iz Rač se nam piše: Žalostno brzojavko smo sprejeli dne 22. dec. iz dunajske bolnišnice. Umrl je priden mladenič Stefan Stern iz Rač, star 26 let. Služil je pri strelihi in se je nahajal že od začetka vojne na bojišču. Dne 26. nov. ga je zadela sovražna krogla v levo nogo, katera mu je povzročila tudi smrt. Izdihnil je dne 21. dec. svojo blago dušo.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. nam poročajo, da je na italijanski fronti v 11. ofenzivi na hribu Sv. Gabrijela padel dne 26. avg. 1917 Fr. Kokol iz Dragoviča, zadet od ročne granate v glavo in prsi, v najlepši dobi svojega življenja, star še le 25 let.

Padel je na italijanskem bojišču dne 24. nov. 1917 mladenič Janez Kauran, doma od Sv. Duha pri Lučanah, v 23. letu svoje starosti. Bil je pošten, vzoren mladenič. Silno je ljubil svoje starše. Vse, kar je zaslužil, je dal staršem, da bi ne trpeli preveč pomanjkanja.

Od sovražne granate zadet je daroval svoje življenje za domovino 20letni Jožef Potrata, posestniški sin v Čečah, okolica Sv. Marka, župnije Trbovlje. Bil je tih, a zelo priden mladenič.

Od Sv. Jurija v Slov. gor. se nam poroča: Došla je žalostna vest, da je dne 29. novembra 1917 daroval svoje življenje na oltar domovine 20letni edini sin France Šef. Zadela ga je italijanska granata. Bil je tih in priden. Vsi so ga radi imeli. Izdelal je devetmesečni tečaj na vinarski šoli na Silberbergu. Bil je naročnik „Slov. Gospodarja“ in tudi druge slovenske liste je rad prebiral. Bil je tudi član Marijine družbe. Ker je bil Marijin sin, upamo, da njegova duša po prestanih naporih sedaj že uživa nebeško veselje. Vidimo se še enkrat nad zvezdami!

Jože Lah piše, da je dne 24. oktobra 1917 njegov bratranec in tovariš Tomaž Stampar, doma od Sv. Miklavža v Ormožu, žrtvoval na italijanskem bojišču svoje mlado življenje za cesarja in domovino.

Krepkega ter domoljubnega fanta je izgubil Veržej v Andreju Čmerekar, ki je, kakor poroča njegov prijatelj, umrl na bojišču za domovino in cesarja. Rajni je pred odhodom iz svojega rojstnega kraja prav navdušeno zapel krasno pesmico „Lepa naša domovina“ in tako navduševal tudi druge mladeniče. Vzbudi naj ljubi Bog veliko takih domoljubnih fantov med našim slovenskim narodom, posebno sedaj v teh težkih časih!

Vsem padlim slovenskim žrtvam naj ohrani narod trajen spomin!

Na bojiščih.

Položaj na bojiščih se ni mnogo spremenil. Na italijanski fronti so prešli Lahi s pomočjo Angležev, Francozov in Amerikancev ter njih topništva k napadanju. Ob Piavi stojijo že baje sovražne baterije na nekaterih mestih na levem bregu reke. Kljub snežnim zametom in mrazu napadajo Lahi in Francozi naše gorske postojanke na obeh straneh reke Brente. — Na francoskem in macedonskem bojišču srdit artilerijski ogenj. — V Rimu se vrši konferenca italijanskih, angleških, francoskih in ameriških vojskovodij in državnikov. Posvetovali se, kako bi smoladi najuspešneje pričeli z veliko ofenzivo proti Nemčiji in njenim zaveznicam. Slabo upanje na mir!

Reve politične vesti

Avstrijski državni zbor se sestane prihodnji torek, dne 22. jan. V razpravo morda pride tudi mirovno vprašanje.

Zasedanje delegacij je radi mirovnih pogajanj v Brestu-Litovskem odloženo za poznejši čas.

Na Hrvatskem je gibanje za ujedinjenje Jugoslovancev vedno močnejše. Dan za dnem se oglašajo mesta, trgi, občine, društva, duhovščina in ženstvo za jugoslovansko deklaracijo. Ljudstvo glasno kliče: Združimo se z brati Slovenci in Srbi v močno habsburško jugoslovansko državo. — Hrvaški sabor bo začel zborovati zopet dne 4. februarja.

Češi se trdno držijo svoje zahteve, da se naj za Čehe in Slovake v Avstriji in na Ogrskem ustanovi samostojna država pod habsburškim žezlom. Dne 6. t. m. so v Pragi zborovali češki poslanci in voditelji naroda. Izdali so navdušen oklic na češki in slovaški narod. Oklic pa je cenzura na zahtevo Madžarov in Nemcev zaplenila. — Češi in Poljaki v Slezijski so sklenili, da bodo skupno nastopili proti Nemcem! Ves češki narod je krepko na braniku za svoje pravice in svojo svobodo.

Nemški vojni hujskači so pridno na delu. Minuli petek so sklicali nemški radikali v Gradcu shod, na katerem bi bil imel govoriti znani nemški hujskač poslanec Wolf za nadaljevanje vojne dokler ne prisilijo Nemci svojih sovražnikov, da sprejmejo mir, kakoršnega hočejo oni. Toda delavci so shod razbili in Wolf niti ni prišel do besede. — V soboto je imel isti Wolf shod v Mariboru, kjer je pa imel več sreče nego v Gradcu. Sicer so ga nekateri vsenemci, katerim je Wolf se premalo nemški, nekaj motili in tudi neki navzoči delavci mu je zaklical: „Vi lahko govorite, ker ste siti, a mi smo lačni!“. dočim so mu drugi svetovali, naj gre on v strleške jarko, a v splošnem je mogel svoj hujskajoči govor vendar mirno končati. Ves njegov govor ni bil drugo, kakor hujskanje proti Slovanom, a posebno mu teži v želodec naša jugoslovanska deklaracija. Pred jugoslovansko državo ima strašno strah in to je le znamenje, da smo na pravi poti. Rekel je, da Avstrija in Nemčija ne smeta skleniti sporazumnega mira, ampak le mir, pri katerem bosta oni narekovali mir. Kdaj se bo to zgodilo in koliko potokov krvi bi se še moralo preliti, predno pridemo tako daleč, tega gospod Wolf seveda ni povedal. Vsi tako željno pričakujemo miru, ki naj nam bi prinesel konec tega našega strašnega trpljenja, a ti ljudje hodijo naokoli in pridigujejo še več krvi, še več! Mariborski pranametčki pa mu pri tem ploskajo. Seveda, čimdelj bo trajala vojna, tembolj bodo oni obogateli. Če bo kmet pri tem spraznil svoje hleve, opustošil svoja polja in uničil svoje vinograde, in če delavci z družinami vred umirajo lakote, kaj to njim mar? Oni so siti. Ko poteka lakota tudi na njih vrata, bodo že drugačnega mnenja. — Tudi v Beljaku so imeli minulo nedeljo vsenemski shod, na katerem so hujskali proti jugoslovanski državi in se izrekli za nadaljevanje vojne. Na tem zborovanju je imel glavno besedo znani vsenemški prerok profesor Angerer. Tudi on hoče še krvi, še več krvi...

Ogrski Rumuni in Ukrajinci so imeli več velikih shodov, na katerih so sklenili, da na noben način ne bodo več bitni tlačani in sužnji Madžarov. Zahtevajo pravico samoodločevanja.

Na Ogrskem bo menda prišlo zopet do političnih sprememb. Cesar baje ni maral pritrditi drzni madžarski zahtevi, da bi se ogrska armada popolnoma ločila od avstrijske. Vsled tega je stališče Wekerlovega ministrstva omajano.

Tedenske novice.

Duhovniška vest. Župnija Sv. Florjan pod Bočem je dobil č. g. Karel Malajnar, kaplan v Žetalah.

Vojni kurat č. g. Jožef Vrečko je zopet vpklican v vojno službo in je te dni odšel na italijansko bojišče.

Obmejnim slovenskim dekletom! Na Svečnico, 2. februarja imajo svoje zborovanje dekleta iz obmejnih krajev v Št. Ilju v Slov. goricah. Govoriti pride velezaslužni mladinski organizator dr. Hohnjec. Pridite, dekleta v največjem številu! Dekliška zveza v Št. Ilju mora oživeti ter iti po poti, katero je hodila pred vojno! Vspored priveditve, ki se začne ob 3. uri popoldne, je: občni zbor Bralnega društva, govor in petje s tem igrar: »Najdena hči,« v treh dejanjih. Že davno je pesnik opominjal: »Naš čolnec otmimo!«

Za Jugoslavijo so se se izjavila naslednje občine, zastopi, društva, duhovščina in ženstvo: Duhovščina šaleške in novocerkovske dekanije, okrajna zastopa Št. Lenart in Smarje, občine: Dogoše p. Mariboru, Sv. Benedikt v Slov. gor., Plat v rogaškem okraju, Sv. Andraž v Slov. gor., Šmartno pri Slovenjgradu, Majšperg pri Ptuj, Plođeršnica pri Mariji Snežni (ob jezikovni meji), Presika pri Ljutomeru, Lehen pri Ribnici, Salovec pri Ormožu, Blanca pri Sevnici, Št. Jurij pod Donačko goro, Sv. Peter pod Sv. gorami, trg Kozje, Št. Pavel pri Preboldu, Ponikva ob južni žel., Sv. Križ pri Slatini, trg Studence, Hrastovec, Brezje in Modraže pri Poljčanah, Lastnič pri Kozjem, Sedlarjevo pri Kozjem, G. in Sp. Jakobski dol (ob jezikovni meji), nad 1500 Slo-

venk v mestu Maribor, 126 Slovencev iz Ptuja, 183 iz Ljutomera, 70 iz Sevnice ob Savi, 135 iz Smaruna pri Slovenjgradu, 100 iz Oplotnice pri Konjicah, več sto Slovencev iz Št. Ilje v Slov. gor., Trbovelj, Središča in Male Nedelje, udje okrajnega zastopa v Kozjem, prostovoljno gasilno društvo v Družmirju p. Šostanju, učiteljsko ljudske šole v Globokem p. Brezicah in krajni šolski svet v Jurklostru.

Kam je pošiljati izjave za jugoslovanske države? Izjave občin in drugih zastopov ter sploh vseh organizacij in skupin se pošiljajo Jugoslovanskemu klubu, Dunaj, Parlament. Ob enem se naj obvesti o storjenem sklepu tudi naše uredništvo. Stajersko slovenstvo, na plan za boljše bodočnost jugoslovanskega naroda pod habsburškim žezlom!

Jugoslovanska deklaracija v Mariboru. Včeraj, v sredo, dne 16. januarja zjutraj je neko zavedno dekle na tukajšnjem Glavnem trgu pri Slovenceh pobiralo podpise za ujedinjenje Jugoslovancev pod habsburškim žezlom. Policaj je to opazil in ji je odvzel nabiralno polo. Proti temu nasilnemu koraku mariborskega policaja najodločnejše ugovarjamo. Naše stremenje po osamosvojitvi jugoslovanskih narodov je pošteno in odkrito. Mi povsod in odločno povdarjamo, da hočemo našo Jugoslavijo od Adrije do Mure pod žezlom habsburške cesarske hiše. Mi še nismo nikdar proslavljali tujih vladarjev, kakor to delajo Nemci, ki se ob vsaki priliki navdušujejo za priklopitev Avstrije k Prusiji in vpijejo »Heil« pruski vladarski hiši Hohenzollerncev. S silo odvzeto polo zahtevamo nazaj, če ne, se bodo proti storilcu ubrale druge strune. Postopanje mariborske policije in Nemcev proti Slovincem in našim poštenim in upravičenim zahtevam pa naj nas bodri v tem oziru, da bomo zbrali pod jugoslovansko deklaracijo podpise vseh Slovencev in Slovencev v Mariboru. Slovenke mariborske, na plan za našo svobodo, za srečno Jugoslavijo!

Dan vstajenja se bliža. »Le vstani, vstani narod moj, v blato, prah teptan! Pepelni dan ni dan več Tvoj; Tvoj je vstajenja dan!« Tako je prepeval svoj čas naš slavni pesnik Gregorčič in to čutimo tudi mi na jugozapadu monarhije z orožjem v roki. Tudi mi čutimo oni vstajenja dan, ki se nam bliža po jugoslovanski deklaraciji, zato pozdravljamo z navdušenjem naše narodne delavce in prvoboritelje za jugoslovansko idejo. F. pl. Reya, M. Mudjavoršek, A. Železnik in mnogo drugih.

Kje je kaznjivo veleizdajstvo? Nemški in nemškutarški listi kričijo na ves glas, da je naša zahteva za jugoslovanski državi, kakor je povedano to v majniški deklaraciji, veleizdajniška in vsled tega kaznjiva. Kaj se to pravi? Mi hočemo ostati pri monarhiji, hočemo ostati pod habsburško vladarsko hišo, a mi nočemo stati več pod jarmom avstrijskih Nemcev, ki nas tlačijo in izsesavajo že stoletja in stoletja. Mi ne kričimo proč od Avstrije — v kolikor se pod Avstrijo razume monarhija — ampak proč od avstrijskega nemštva! Svoji hočemo biti, ne več podlaga tučevi peti! Kje je torej kaznjivo veleizdajništvo? Ni ga nikjer in nemškutarji in Nemci se zastojno trudijo, da bi vlado prisilili, naj nas zasleduje in kaznuje. Vlada tega je bo več storila, samo enkrat, začetkom vojne, je nemškutarjem nasedla in je nas preganjala. Sedaj mora dve komisiji okoli pošiljati in popravljati storjene krivice. Vlada pozna našo deklaracijo in dopušča, da se borimo za njeno uresničenje. Kar pa Nemci mislijo, to pa je druga stvar. Oni nečajo naše samostojnosti, ampak nas in sebe bi radi izročili vsemogočnosti pruskih kraljev, za katere so se ves čas vojne tako strastno in odkrito navduševali. Vlada pozna, da je pravo veleizdajništvo pri Nemcih doma, ne pri Jugoslovanih, ki želijo la svobodo svoje domovine!

Uradniki hujskači. Naša vlada je razglasila, da stoji na stališču: Mir brez pridobitev in odškodnin. V Mariboru pa je zadnjo soboto na Wolfovem shodu predlagal nemški finančni uradnik dr. Kavalari: Mi smo proti vsakemu miru, ki nam ne razširi našega ozemlja in ne donese odškodnine. Tako Nemci in z njimi vred »Stajerci« hujskajo za nadaljevanje vojne, ker sami nič ne trpijo in ne vidijo strašnega trpljenja ljudstva. Taki uradniki kakor je Kavalari pa bi morali izginiti z jugoslovanske zemlje, nal si pri Nemcih išče kruha!

Nemci besnijo — mi pa na delo za Tiskovni dom! Naše blago in dobro ljudstvo se zelo zanima za Tiskovni dom, ker pozna njegovo potrebo za Slovence na Stajerskem. Od vseh krajev prihajajo prispevki v takem obsegu, da ne moremo vseh imen naproti objaviti. Odlikujejo se pri nabiranju posebno naša narodna dekleta, zbrana v Marijinih družbah, pa tudi žene, moške in mladeniči niso nič manj navdušeni za Tiskovni dom. Vsi stanovi tekmujejo med seboj in polagajo svoje darove na narodni oltar. A Nemci seveda težko gledajo požrtvovalnost našega ljudstva za Tiskovni dom, ker dobro vedo, da bo Tiskovni dom pravo kulturno središče stajerskih Slovencev in močna trdnjava, ki bo stajersko ljudstvo branila pred ponemčevanjem. Zato so pred dve

ma mesecema pomazali hišo Cirilove tiskarne in s tem pokazali, na kako nizki stopinji olikanosti stojijo. Zdaj pa nas je začela napadati „Marburger Zeitung“, ki se grozno jezi nad tem, da smo mikupili stavbišče za Tiskovni dom na najlepšem mestu v Mariboru pred frančiškansko cerkvijo. Naši Nemci so pač nestrpni; Slovencu ne privoščejo nič. Ako Nemeec kupi slovensko posestvo, potem je vse prav. Ako pa enkrat Slovenec kupi nemško posestvo, potem pa je ogenj v strehi. To je nemška pravica in enakopravnost! Sicer pa nas nemška jeza nič ne moti. Mi bomo pozidali svoj Tiskovni dom, če se nemški petelinčki od same jeze postavijo tudi na glavo! Zato pa, Slovenci, na delo za Tiskovni dom! V vsaki župniji, v vsaki občini naj se najde rodoljub, ki bo zbiral doneske za to prevažno stavbo! To naj bo naš odgovor na napade mariborskih Nemcev. Cim večja je nemška jeza, tem bolj naj tečejo prispevki za Tiskovni dom!

Ljubljanski škof se je v škofljskem listu izrazil o jugoslovanski deklaraciji: „Deklaracija z dne 30. majnika je za Slovence življenjskega pomena, sosednjim narodom ne krivična, za obstoj in mir v Avstriji pa izredno koristna. Žalibog so jo nekatere prav mogočne stranke v Avstriji in zunaj nje začele razlagati popolnoma krivo in Slovence podkati nepatriotične, izdajalske namene. Zoper tako grdo počenjanje sem se zares razsrdil. Mislim sem, kako naj bi ga mogel odločno zavrnil. Zdelo se mi je, da bi bila uspešna jasna in sicer soglasna izjava naših strank za omenjeno deklaracijo. Ki naglasuje Avstrijo in habsburško dinastijo. Hvala Bogu, namen sem dosegel. S tem korakom je izredno zadovoljna velika večina vseh Jugoslovancev in posebno ogromna večina Slovencev.“

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Neimenovana, Sv. Lovrena nad Mariborom, 6 K; Sternad Jozefa, Rošpoh, 20; Kamnica 1; Plemenitaš Vincenc, vojak, 4; Bukšek Franc, Dunaj, 6; Zlaber Ana, Ihova, 4; Strnad Jozefa, Rošpoh, 210; Kamnica 1; Uranjek Egidij, Marija Reka, 2; Kek Jožef, Poberž-Maribor, 10; Neimenovana iz Flekušaka 20; Neimenovana Sv. Martin-Vurberg, 3; Emeršič Micka, Gačnik, 2; Cep Karel, Sv. Marjeta ob Pesnici, 2; Muršec Otilija, Sv. Marjeta ob Pesnici, 2; Iljaš F., Maribor, 5; Neimenovana od Sv. Trojice v Slov. gor. 4; Bauman Ivan, Studence, 5; Tašner Janez, Svetinci, Sv. Urban pri Ptuj, 2; Pečovnik Anton, Luče, 5; Riher Franc, Zavrtnik, Luče, 12; Stanec Franc, Loka pri Žusmu, 4; Vrisk Jurij, Ivenci, Vojnik, 3; Kšela Anton, Malanedičja, 4,15; Sajtl Ignac, Sv. Lenart, Laško, 20; Neimenovani mnogoletni naročnik J. K., Vojnik, 20; Koser Franc mlajši, Juršinci, 20; dr. Lavoslav Gregorec, kanonik, Novačerkov, 50; Brenčič Roza in Marija, mesto venca na grob Marije Brenčič 20; Brenčič Mihael, državni poslanec, Ptuj, mesto venca na grob Marije Brenčič, 50; Eman Marija, Gradišnik, Sv. Lenart, Laško, 20; Pajtlar Ivana, Sv. Lovrena nad Mariborom, 2; Peršuh Janez, Gornje Pleterje, Sv. Lovrena na Dr. polju, 10; Ojsteršek Franc, posestnik, Sv. Lenart, Laško, 10; Ojsteršek Neža, posestnica, Sv. Lenart, Laško, 10; Gril Hinko, Slov. Bistrica, 100; Anton Gradišnik, Trofaiach, 2; Šerbela Benedikt, Zalec, 20; Kranjc Jožef, kaplan, Sv. Barbara v Halozah, 200; Zeleznik Gregor, posestnik, Gradišče, Lučane, 40; Dvoršak Jožef, posestnik, Smartno na Pohorju, 20; dr. Anton Suhač, dekan, Sv. Ana, 100; Videnšek Ciril, Ponikva, 50; Kos Mihael, župnik, Gornja Sv. Kungota, 60; Strah Alojz, Logarovi-Križevci, 2; Krevh Matko, provizor, Remšnik, 5; Krelj Jurij, Remšnik, 12; rodbina Spal, Jarenina, 100; Neimenovana iz Ljutomera 1000; dr. Fr. Kovačič, profesor bogoslovja, Maribor, 200; Martini Franc, Remšnik, 3; Kavčič Jakob, Remšnik, 3; Tertinek Janez, Remšnik, 6; Hartman Anton, Remšnik, 2; Neimenovana, Remšnik, 5; neimenovana rodoljub iz Brežic z željo, naj bo „Slov. Gospodar“ v vsaki slovenski hiši in naj postane „Straža“ kmalu dnevnik, 1000; Vrbnjak Anton, Kuršinci, 5; dekleta iz Vurberga: Geč Jul. 1, Rojko Francka 1, Rojko Marija 1, Rojko Amalija 1; župnija Smartno na Paki: Mohorjani 44,60, Kuhar Anton, kaplan, 25, Stelbovnik Martin 21,80, F. Klančnik 10, Klančnik Helena 6,80, Soj Barbara 7; Zagradišnik Franc 5, Klančnik Marija 10, Plaskan Alojzija 20, Klančnik Marija 6,80, Bizjak Liza 5, Stifter Neža 2, Butej Angela 2, Zagradišnik Martin 3, Kurmanšek Ivan 2, Primožič Valentin 2, Kreuselj Marija 2, Irman Jera 2, Drofelnik Jakob 3, Drofelnik Janez 4, Drev Marija 2, Bizjak Ana 2, Koželjnik Ivan 5, Mandele Urša 2, Pokleka Alojzija 3 K; Zabukovšek Anton, učitelj in posestnik pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pod besedo „Rojaki vkup“ 100; dekliška Marijina družba Zetale 350; Rudolf Janez, posestnik, Dobernež, Konjice, 10; Vezel Ana, Grabnoški vrh, 20; Rehar Jožef, kaplan, Sv. Jurij v Slov. gor., 50; Dekliška zveza Konjice 200; Mohorjani Konjice 80; Čuček Barbara, Sv. Rupert v Slov. gor., 2; Menhart Terezija, kmetica, Ciringa, Gornja Sv. Kungota, 4; Arlič Karel, kaplan, Sv. Magdalena, 50; Višnar Josip, Dunaj, 2; Cvetko Blaž, Pršeti, 1; Fluher Ludovik, Sv. Peter pri Mariboru, 20; Vračič Martin, Sv. Bolten v Slov. gor., 10; dr. Franc Jankovič, državni poslanec, 200; Čemažar J., župnik, Teharje, 50; Canjkar Anton, Senik, 4; Ra-

dej Anton, podobar, Malikamen, 7; Sturm Alojzij v Mariboru 20; Velikanje Alojzij, vojak, nabral med tovariši 12; Dunaj Franc, Cezanjeveci, 25; Valenčak Jožef, župnik v pokoju, Soštanj, 10; Kolarič Jožef, župnik, Smartno na Paki, 50; Mohorjani pri Sv. Florijanu na Boču, 11; Deučer Janez, Jelenče, 2; Verlič Franc, Terčova, 5; Donko Anton, Polički vrh, 2; Rop Franc, kaplan, Sv. Ana 50; Klasinec Franc, Sv. Marjeta, 5; Viher Jurij, vojak, 6 K. Dalje prihodnjič. — Hvala prisrčna vsem darovalcem! Dr. A. Jerovšek, ravnatelj tiskarne.

Vojaki ob Adriji za Tiskovni dom. Iz južnega bojišča se nam piše: V znak, da tudi tukaj ob Adriji se nahajajoči slovenski fantje-vojaki vestno zaslučajemo vse važne dogodke v domovini, smo zbrali skromno svotico za Tiskovni dom. Nismo dali veliko, a to od srca. Darovali so: poddesetnik Prelog Fran 10 K, poddesetnik Geč Jožef 1 K, oba od Sv. Marjete niže Ptuja; Paulič Stefan 10 K, poddesetnik Goridan Ivan, Kampuš Ivan, Frim Matija, Furman I. po 2 K, Skale Josip, Črešnar Viktor, Terdin Mart., Iršič Jože in Neimenovani, vsi po 1 K, vsi iz konjiškega okraja; Miklavc Franc 10 K, Pečoler Franc 5 K, Barl Anton 2 K, vsi iz slovenjgraškega okraja; desetnik Zagrajšek Miha 6 K, poddesetnik Cepin F. 1 K, Stritih Anton 1 K, vsi iz Pilštanja; Vučina M. od Sv. Lovrenca v Slov. gor. 1 K; Podplatan Fran, Stadkagora, 1 K. Vse zavedne Slovence in Slovenke iskreno pozdravljamo in jim kličemo: Na skorajšnje svidenje!

Resnici na ljubo. Podpisani izjavljam, da se je moje ime v članku, ki ga je prinesel ptujski list „Stajere“ v št. 50 od dne 16. dec. 1917 pod imenom „Božično voščilo iz bojišča“, objavilo brez mojega vedenja in dovoljenja. Povdarjam, da nimam najmanjšega povoda, našim narodnim sovražnikom po častnikih, tem manj še pa po ptujskem „Stajercu“, pošiljati božična voščila in pozdrave. Jožef Tumej, o-gnjilčar pri težkem poljskem topništvu.

Dijaški kuhinji v Mariboru so darovali p. n.: Mesto venca na grob jeruzalemskega in rimskega romarja Franca Šiško, ki je nastopil dne 21. decembra 1917 pot k svojemu Odrašeniku v naročje, so poslali iz Selc (Sv. Rupert v Slov. gor.) sinovi in učere rajnega 50 K, Srečko Verlič 5 K, Mar. Šiško 10 K in Liza Pekonja 10 K, skupaj 75 K. P. t. darovalcem srčna hvala!

Vojaki, pozor! Koledar, ki ga je izdala Tiskarna sv. Cirila že zdaj tretje leto, se je vojakom silno prikupil. Na tisoče vojakov si ga je naročilo in tudi že dobilo. V rokah imamo pa zopet na tisoče novih naročil, katerih ne moremo takoj zdaj izvršiti, ker v knjigovozniški delo silno počasi napreduje. Manjka platna, oziroma delavcev itd. Zato prosimo naše vojake, naj blagovolijo malo potrpeti, ako ne dobijo naročenega koledarja takoj. Kakor hitro bo de mogoče, bomo naročene koledarje takoj poslali. Ako hi se vojaku, ki je naročil koledar, spremenil naslov, predno dobi koledar, naj nam takoj naznači novi naslov. Pozdravi! — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Važno naznanilo! Cenjeni odjemalci skrbno naročajo svoje potrebščine v Tiskarni sv. Cirila. Hvala jim! Tiskarna razpošlje naročene reči takoj, ako jih le ima pripravljene. Večkrat pa se morajo dati naročene reči še le tiskati ali vezati — in potem gre zelo, zelo počasi. V tiskarni imamo mesto 14 stavec samo 4; poleg tega nas zadržuje pomanjkanje plina, da ne moremo delati kakor bi radi. Slabo se godi tudi knjigovozom. Nimajo delavcev, manjka jim evirna, nimajo platna in zato se iz knjigovozne le malo kaj dobi. V takih slučajih seveda ne moremo naročenih reči takoj poslati, mnogokrat treba čakati celi mesec, včasih celo še več. Nekaterih predmetov že sploh ni več dobiti, drugi bodo s časom pošli. Mollitvenikov domače zaloge kakor: Venec, Sv. opravilo, Prijatelj otroški, Na Kalvarijo itd. zdaj sploh ne moremo nikomur poslati, ker nimamo vezanih. Naj cenjeni odjemalci naše težave blagotonno ovažujejo in z nami potrpijo — mi pa bomo skrbeli, da jim ustrezemo, kolikor v sedanjih razmerah pač moremo. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Slovenskim ranjencem v bolnišnici v Plznu na Češkem primanjkuje slovenskih časnikov. Posebno z veseljem sprejmemo „Slov. Gospodarja“ in „Stražo.“ Tukaj potem romajo od sobe do sobe, kjer se nahaja kak Slovenec. Očeteje in matere, ki imate svoje sinove v bolnišnicah, pošljite jim slovenske časnike, ker s tem jim olajšate bolečine. Oh, da bi nam že le enkrat ljubi Bog podelil zaželjeni mir, da bi se vrnili med svoje domače v ljubi Sloveniji. — Jožef Cetl od Sv. Benedikta v Slov. gor.

Za vojake. Dodatno k poročilu o božičnici za vojake so darovali za mariborske časnike: vojni kurat Bogovič 30 K, vojni kurat K. Tomšič 20 K, posestnik Gregor Zeleznik iz Gradišča 2 K s pripombo „za vojaško berilo za bolnišnice v Benečiji.“ Vojaške skupine, ki ne dobivajo več časnikov, ker jim je pošla naročnina, ali druge, ki nanovo žele časnikov, se naj oglasijo na naslov: Dr. M. Slavič v Mariboru.

Nov notar v Slov. Bistrici. Za notarja v Sl. Bistrici je nameščen notar Ivan Kolenc iz Kranjske gore.

Slovenski ali hrvaški brivci, pozor! V St. Lenartu v Slov. gor. je na razpologo lep prostor zabriva, ker je dosedanj brivec vpoklican v Maribor. Dobi se vse potrebno pohištvo in orodje.

Občni zbor štajerske Kmetijske družbe se bevršil dne 21. in 22. marca v Gradcu. Tokrat so na dnevnem redu tudi volitve v osrednji odbor. Občnega zbora se udeležimo tudi Slovenci. Pričakujemo, da bosta z ozirom na sedanji politični položaj nastopili obe stranki sporazumno za svoje skupne kandidate. Podružnice naj takoj skličejo občne zборе in izvolijo delegate za občni zbor v Gradcu. O volitvi morajo takoj poročati osrednjemu odboru v Gradcu.

Zrtev žganjepitja. Zganja se je napil dne 31. dec. 1917 v Podgorju 16letni Anton Plazl pri svojem prijatelju M. A. Na potu proti domu pa je umrl v spremstvu svojega brata in prijatelja. Na pomoč jim je prišel Martin Vučej z garami, pa pripeljali so na dom mrliča v strašno žalost staršev, bratov in sestor. Zganju vojsko!

Poboj pri reviziciji na Forminu. V soboto, 5. januarja, je davčni asistent Jožef Wiederwohl šel iz Ptuja v občino Formin, da zopet pregleda zalogo rekviriranega blaga. Z njim so šli trije vojaki, ki se t'li brez orožja, in še dve osebi. V gozdu jih pričaka precejšnje število žensk in preoblečenih mož s poleni in z raznim orožjem. Wiederwohla pobijejo na tla. Drugi zbežijo. Wiederwohl je bil težko ranjen, in ko so ga peljali v Ptuj, je med potom umrl. O tem poboju piše „Slovenec“: Davčnega uradnika Wiederwohla je ptujsko okrajno glavarstvo pridelo kakor svojega zastopnika, revizijski komisiji, ki je po vseh občinah spodnjega ptujškega polja ravnila ravno po njegovih odločnih zahtevah in po njegovih navodilih kruto in brezobzirno. Preiskave za živila so bile natančnejše, kakor kakoršnekoli hišne preiskave pri goljufih in hudodelcih. Nesrečni uradnik je teroriziral zastopnike občin in kmetijske izvedence in se ni oziral na zahteve in upravičene pritožbe posestnikov. Često je vračunal vsakovrstne, popolnoma neporabne odpadke kot drugovrstno blago za živila kmetom in previsoko je cenil, ako je le mogel, tudi množino pridelkov. O razumevanju za malokmetijsko gospodarstvo in za njegove življenjske potrebe, o povsod potrebnih blagohotnosti ni bilo ne duha ne sluha. To je povzročilo, da so ljudje posegli v svoji velikanski razdraženosti in v svojem obupu po nedovoljenem sredstvu in so se zbrali v večjem številu, ter uradnika pretepli, ko jim je vnovič nadlegoval s svojimi revizijami. V sled poškodb je Wiederwohl umrl med vožnjo iz Formina v Ptuj. Ni kmalu bolj dostojnega in bolj potrpežljivega prebivalstva, kakor je na spodnjem ptujskem polju in lahko si torej mislimo, kakšno je bilo postopanje komisij pod vodstvom Wiederwohlovim, da se je zamogel zgoditi ta žalostni slučaj. — „Stajere“ ob tem žalostnem dogodku napada „Slov. Gospodarja“ in „Stražo.“ Ker je slavna ptujška cenzura ta napad pustila, ga tudi mi pustimo — v nemar.

Za slovenske slepce. Kdor hoče slovenskim vojnim slepcom kaj nakloniti, naj pošlje ž. sestri Klari Verhunc, Odilienblindeninstitut, Gradec.

Milijoni za topove in municijo. Madžarski list „Az Est“ poroča, da je vojno ministrstvo izročilo požunski tovarni „Nobel-Dinamit“ 40 milijonov K za razširjenje tovarniških obratov; enako svoto je dobila v iste svrhe tudi Skodova tovarna v Plznu. Skoda je še poleg tega dobil 7% milijona K državne podpore in 3 milijone K za izvanredno povečanje tovarniških obratov.

Povišanje cen za tobak. Uradno se poroča, da so povišane cene za tobak stopile v veljavo v torek, dne 15. t. m. Cene so zvišane za 20—25%. Več posebnih vrst smodk in cigarete se ne bo več izdelovalo. To povišanje cen bo imelo za kadilce še eno neprijetnost, ker se bo dobivalo tobaka zopet za 50% manj kakor dosedaj.

Kadilci dobijo posebno izkaznico. Finančno ministrstvo je sklenilo, da ne vpelje posebnih kart za tobak, pač pa bo dobil vsak kadilec posebno izkaznico ali legitimacijo, na podlagi katere bo imel pravico si nakupiti primerno množino tobaka. (Kje pa? Opomba strojnega stavca, ki že pol leta ni dobil v nobeni trafiki za kaditi.)

Gospodarske novice.

Naznanilo vina v kletih. Opozarjamo vinogradnike, da se odzovejo zahtevi deželnega odbora in napovede pri občinskem uradu vino, kolikor ga potrebujejo za domačo rabo, do določenega roka. Tisti, ki tega ne storijo, ne bodo deležni olajšav, t. j. da bi plačali samo polovično deželno doklado. Sploh opozarjamo vinogradnike, da navedejo v razumljivi obliki količino vina in sicer vedno enako, da ne bo toliko zmešnjav in pa krivično naložene vinske naklade, kakor se je to zgodilo lansko leto. Vina, ki je že obdačeno, ni treba več napovedovati.

Se enkrat domače klanje svinj. Iz ptujškega okraja se nam piše: V „Slov. Gospodarju“ bremo med drugim tudi, kako so nemški graški gospodje in na čelu jim grof Clary, sklenili stroga določila o domačem klanju svinj. Iz tega se zopet vidi, kako so ti nemški čudaki napolnjeni z najhujšim sovraštvom napram kmetom, posebno pa še proti slovensko-štajerskim. Čudno se nam pa vendar zdi, da ima pred seboj gospod namestnik zmiraj kmetski stan, katerega nalaga vedno nove tovore, čeravno ta sedaj državi največ koristi. Brez kmeta bi pač nihče na noben način ne mogel izhajati. Ako bi grof Clary vprašal za nasvet katerega izmed kmetovalcev, bi mu pač vsak, kateri ima količkaj zdrave pameti, rekel,

da naj bo s tem tiho. Saj taka odredba ne bo pospeševala svinjereje in pridelovanja masti. To vse je le voda na mlini nemških prenapetnežev, kateri imajo vedno pred očmi, da se nam ubogim kmetom ravnotako dobro godi kot njim tam pri polnih mizah. In ako si gospod namestnik predstavlja, da mi svinje tako lahko in hitro zredimo kot on sestavi tiste odredbe, se pač zelo moti. Sicer pa gospodu namestniku svetujemo, naj le pride sam ter naj poskusi čeli dan težko delati pri tisti borni hrani, katero je določil; ho že videl, kako bo šlo. Zato pa se vedno bolj uresničuje klic: „Slovenski kmetje, proč od Gradea!“ — A. F., slovenski kmet.

O rekviziciji krompirja. Iz gornjeradgouskega okraja se nam piše: Glasom dostavljenih pol greda oddaje krompirja so posestniki po obstoječih predpisih okrajnega žitnega nadzorništva v Ljutomeru neenakomerno, zares krivično prizadeti. Nek žetveni komisar je v njemu prideljeni občini opravil poskusno kopanje krompirja na 13 mestih. Tukaj je bil donesek od 55 do 130 kg po razredih na aru. Ker je občina hribovita in ležijo njive ob robih gozdov, se je vzela večina parcel v slabše razrede. A zdaj je bilo povprečno preračunljeno arski donesek 80 kg. Ali je to pravica, da mora tisti, kateri je pridelal 55 kg na 1 ar dati toliko, kakor tisti, kateri je pridelal 130 kg in še več? Zakaj se je tedaj razredovalo? Dokazov je dovolj, da so gospice na glavarstvu vpisale toliko napak, da je sedaj preklinjevanje žetvenih komisarjev na dnevnem redu. Nekemu posestniku je n. pr. komisar zapisal 27 arav krompirja, a gospodične so mu zapisale kar 67 arav, seveda so mu sedaj ostro zapovedali oddati 2000 kg krompirja, a za gotovo mi je znano, da ga ni pridelal še niti 2000 kg sploh. V drugi občini je bila večina večjih posestnikov prosta oddaja. Nekemu kmetu, kateri je pridelal 40—50 meterskih stovov krompirja, niso vpisali niti enega ara nasajenega krompirja, temveč 41 arav zelja. Koliko so stale te gorostasne pomote denarja, je samoumevno. Kam pridemo s takim gospodarstvom? Kdo bo imel veselje do obdelovanja?

Cene za krompir ne bodo zvišane. Urad za ljudsko prehrano naznanja, da cene za krompir v pomladskih mesecih ne bodo zvišane. Vse razširjene nasprotne vesti so torej neutemeljene.

Prevažanje sadjevca in jesiba po železnici. Gospodarski urad štajerskega cesarskega namestništva naznanja, da je potrebno posebno dovoljenje za prevažanje sadjevca in jesiba ali kisa iz sadja po železnici, in sicer dovoljenja deželnega urada za zelenjavo in sadje v Gradcu, Kaiserfeldgasse šte. 29. Vsako drugo tozadevno izdano dovoljenje za prevažanje je neveljavno.

Umno ravnanje z gnojem in gnojnico. Pod tem naslovom je izdalo deželno kulturno nadzorstvo štajerskega cesarskega namestništva kratko dvojezično navodilo, kako je umno ravnati s plevskim gnojem in gnojnico, kar je za naše gospodarstvo zelo velikega pomena, kajti velike množice gnojnice se pri nas še vedno iztekajo namesto na travnike in polja v potoke ali ceste, kjer ne prinašajo nobenega haska. Tozadevno navodilo se dobi brezplačno pri imenovanem uradu, treba le, da se pismeno zahteva.

Kako dela oblast z rekviriranim senom. „Miru“ se poroča: Ko sem hodil v celovski okolici, sem našel v Svetni vasi na silno množico krme, nad 1000 vagonov, ki bo, kakor so se izražali najmerodajnejši v najbližji okolici, spomladi velikanski kup gnoja, menda zato, ker je v jeseni predolgo niso pokrili. — Kmetu se odvzame toliko sena, da ne bode mogel čez zimo prerediti svoje najpotrebnejše živine, rekvirirano seno pa pustijo nepokrito na kupu, da segnje!

Licitacije konj. V štabilni konjski bolnišnici v Mariboru se radi nastalih ovir do preklica ne bodo vršile licitacije konj.

30 gramov masti za osebo. Urad za ljudsko prehrano na Dunaju je odredil, da se sme za osebo in tečen porabiti samo 30 gramov masti. To bi bilo na leto samo 1% kg na osebo. To določilo velja za vse avstrijske dežele.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatecu ni bilo v pretekli dobi nobenega popraševanja po tujem hmelju, vsled tega so bile tudi cene samo na papirju in so se gibale med 145 in 160 K za 50 kg. V hmeljskih skladiščih v Žatecu se sedaj nahaja 13.490 bal raznovrstnega hmelja.

Cene za les. Zveza avstrijskih lesnih trgovcev na Dunaju je dne 10. t. m. sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne do preklica: Hlodi mehki neotesani 50—65 K, trdi 60—120 K, oglati ali otesani mehki hlodi 90—125 K. Za ostale vrste lesa ni bilo določnih nobenih najvišjih cen, ker je bilo blaga veliko premalo, popraševanje po lesu pa živahno.

Dopisi

Maribor. Dne 25. januarja se bo v frančiškanski cerkvi kakor navadno slovesno obhajal praznik Matere Milosti. Vabimo hvaležne Marijine častilce, da se te svečanosti kolikor mogoče pridno udeležijo.

Maribor. Narodna zavest med mariborskimi

Slovenci raste dan za dnem. Kakor izvemo, je kljub grožnjam protestantovske „Marburgerce“ podpisalo dosej nad 1500 mariborskih Slovencev jugoslovansko deklaracijo. Podpisovanje se še nadaljuje. Če še katera Slovenka ni podpisala, se lahko oglasi v našem uredništvu, da ji preskrbimo podpisovalno polje.

St. Ilj v Slov. gor. „Slov. Gospodar“ in „Straža“ se sedaj dobivata tudi pri trgovcu g. Plevniku.

St. Jurij v Slov. gor. Kmetijska podružnica ima v nedeljo, dne 20. t. m., po rani službi božji, svoj letni občni zbor z navadnim sporedom. Kdor hoče kakšno seme naročiti, deteljno, runino ali laneno itd. naj ta dan pride, ker se bodo takrat naročila zaključila. Naročevalo se bo samo za ude. Torej pridite!

Sv. Ana na Krembergu. Kaj pa naše Bralno društvo? Mnogi prijatelji našega društva, ki so primorani biti sedaj v daljni tujini, menda mislijo, da je društvo zaspalo. Toda ne! V dokaz naj navedem kratko poročilo: Knjig se je prebralo v preteklem letu nad 400. Tudi odsek Bralnega društva Dekliška Zveza, ki je sicer ob pričetku vojne nekaj časa počival, je v lanskem letu zopet oživel in deluje z veliko vnetostjo, hoteč nadomestiti to, kar je zamudil v teku odmora. Odbor zveze je tako-le sestavljen: Predsednica Poš Ljudmila, namestnica Dež Katarina, tajnica Dež Terezija, namestnica Poš Marija, blagajničarka Rokavec Marija. Letno poročilo tajnice dokazuje, da je zveza imela v lanskem letu 12 podružnih sestankov. V 18 govorih smo slišali marsikaj koristnega in vsodbudnega za naše življenje. Deklamacij je bilo 18 in en dvogovor „Najlepši kinč.“ Naštetim naj še imena govornic: Zraven g. duhovnega voditelja in odbornic so se nastopile: Tirš Matilda, Ferk Cilika, Šipek Justa in Ivančič Julijana. Geslo Bralnega društva in Dekliške zveze pa je in ostane: „Bog in domovina!“

Sv. Andraž v Slov. gor. Pred božičnimi prazniki je postala Ilesičeva hiša v Vitomarcih hiša žalosti. Ni bilo kruti smrti dovolj, da je nenadoma stegnila svojo koščeno roko dne 17. dec. 1917 po vzorni Ilesičevi materi, je še pokosila čez 6 dni tudi dobrega hišnega očeta, katerega smo izročili materi zemlji ravno na božični praznik. Ko se drugi zbirajo okrog božičnih dreves, smo mi bili zbrani na pokopališču, da se poslovimo od Franca Ilesiča. Nismo se pa poslovili za vselej, saj Kristus nas zagotavlja: „Jaz sem vstajenje in življenje. Kdor veruje v me, živi, ako tudi umrje.“ To naj zlasti tolaži zapuščene hčere, sina in ostale sorodnike. Najbolj pomilovanja in sočutja vreden je sin Franc, ki je že od l. 1915 v ruskem vjetništvu ter gotovo ne sluti, da ob svoji vrnitvi ne bo našel več ne očeta in ne matere. Pokojna Franc in Marija Ilesič sta živela vedno v najlepšem zakonskem zastopstvu in v njuno hišo so našli pot le dobri katoliški listi, kakor „Slov. Gospodar“ in „Straža.“ Franc Ilesič je bil poprej mnoga leta občinski predstojnik in do svoje smrti ud krajnega šolskega sveta. Francu in Mariji Ilesič povrni Bog, v večnosti, kar sta dobrega storila in jima daj večni mir in pokoj! Zapuščenim sorodnikom boji izrečeno na tem mestu najglobokeje sožalje! Vsemogočni vas tolaži ter vam pomaga nositi bridko usodo! — Popoldne na praznik Razglašanja Gospodovega pa smo pokopali begunca Andreja Pohor. Komaj se je Pohorjeva družina preselila k nam, da bi si zboljšala svojo begunsko usodo, že jim smrt ugrabi hišnega gospodarja. To je hud udarec za begunsko obitelj! Zapustiti so morali svoj rojstni kraj in sedaj se še tudi ločiti od svojega dragega očeta. Zapuščene sirote tolaži zavest, da mi sočutimo z Vami in da smo položili telesne ostanke Vašega ljubega očeta sicer ne v Vaš rojstni kraj, vendar pa v domačo slovensko zemljo!

Ljutomer. Katol. bralno društvo za ljutomersko okolico ima v nedeljo 20. t. m. po večernicah svoj občni zbor. K najobilnejši udeležbi starih in novih članov vabi odbor.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Na sedmini Jak. Bračič se je nabralo 12 K za avstrijski Rdeči križ. Bog plati!

St. Lovrenc ob koroški železnici. Pri nas bodo v letu 1918 sledeči uradni dnevi mariborskega okrajnega sodišča: Dne 28. januarja, 25. februarja, 28. marca, 29. aprila, 27. maja, 24. junija, 29. julija, 26. avgusta, 30. septembra, 28. oktobra, 25. novembra in 30. decembra, vsakokrat v občinski pisarni od 12. ure popoldne do 4. ure popoldne. — Napovedanega shoda prihodnje nedelje, dne 20. t. m., pri g. Kodru ne bo, ker sta poslanca gg. Roškar in Šipek nujno zadržana. Prideta pa v najkrajšem času.

Zalec. Naša izobraževalna društva prirede v nedeljo, dne 27. t. m., ob 3. uri popoldne, v Hodnikovi dvorani v Žalcu slavnost v prid ubogim domačim in begunskim otrokom. Na bogatem sporedu je govor vrlega našega mladinskega organizatorja prof. dr. Hohnjeva in dve lepi predstavi. Slovenski domoljubi, posebno žalčani in Petrovčani, pridite v obilnem številu in pokažite z dejanjem, da ljubite svoj slovenski narod in posebno njegovo bodočnost — slovensko mladino!

Braslovče. Dne 5. t. m. je po dolgi in mučni boleznih v 66. letu svoje starosti umrl vrl mož Mihael Plaskan, posestnik in mlinar v Malih Braslovčah. Rajni se je nekaj bojeval pri zasedenju Bosne. Kako je bil spoštovan, je pokazal njegov pogreb, kojega se je udeležilo veliko število ljudstva. Bil je na-

ročnik „Slov. Gospodarja“ in „Slovenca.“ Svetila vrlému možu večna luč!

Soščava. Pred kratkim smo brali v časopisih, da se je na temelju veličastne izjave ljubljanskega narodnega ženstva za jugoslovansko deklaracijo izjavilo že nad 10.000 Slovencev. Tudi me Soščavke zahtevajo svobodno domovino, svobodno Jugoslavijo! In v dokaz temu pa pošilja soščavska dekliška Marijina družba za Tiskovni dom v Mariboru 70 K.

Najnovejša poročila.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 16. januarja.

Italijansko bojišče.

Na visoki lanoti pri Asiagu je bil odbit sovražni sunek zahodno od Col del Rosso.

Vzhodno od Brente je nadaljeval Italijan svoje brezuspešne napade še v popoldanskih urah. Na vzhodnem pobočju gore Monte Pertika je sovražnik trikrat naskočil naše črte. Vsakokrat se je ponesečil njegov naval že v našem artilerijskem in ognju strojnih pušk pod najtežjimi izgubami. Južno od gore Monte Fontana Secca so bili sovražni napadalni poskusi že v kali zadušeni. Ob spodnji Piavi živahni artilerijski boji.

Rumunski poslanik v Petrogradu prijet.

Iz Petrograda poročajo, da je bil dne 12. januarja rumunski poslanik Diamandi z vsem poslaniškim osebjem vred prijet in zaprt v peterpavlovski trdnjavi. Vzroki so neznani. Trockij je nedavno grozil, da bo brezobzirno nastopil proti nastavljenemu rumunski vladi, če se bodo v Rumuniji zatirali njegovi pristaši. Aretacija je vzbudila med diplomatičnim zastopstvom v Petrogradu nemalo razburjenje. Zastopniki Amerike, Anglije, Francije in drugih četverosporazumovih držav nameravajo vložiti pri ruski vladi proti aretaciji odločen protest.

Poljaki zahtevajo ujedinjenje Galicije s Poljsko.

V Krakovu in drugih galiških mestih so se vršila zadnje dni dobroobiskana zborovanja, na katerih se je zahtevalo, da se naj združi Galicija z novoustanovljeno Poljsko pod žezlom cesarja Karla in nasledniki iz habsburške vladarske hiše.

Listnica uredništva.

Kmet iz ljutomerskega okraja: Prosite Vašega poslanca Roškarja za posredovanje. Njegov naslov je: I. R., Dunaj, Parlament. — Buce: Tožljivo, ker ni dokazov. — A. R., Cven: Otegnili se sme samo 5% od skupne žive teže. Tehni se sme na najbližji tehtnici. — Selnica ob Dravi: Pošljite na naslov: Sestra Klara, Gradec, Odhien-Blindenanstalt. — Moravci: Brejih telic ne smejo jemati. Vojaški kupci pa sploh nimajo pravice jemati živine, ampak samo nakupovalci živinoprometnega zavoda. — Žena iz kozjanskega okraja: Brez podpisa. Ne moremo objaviti. — Fehnsdorf: Naslov je: Jugoslovanski klub, Dunaj, Parlament. Vojno zavarovanje je prosto in se ne more nikogar v to siliti. Če agent rabi silo, ga zavrnite. — J. S., Stras: Zagovornik naj sestavi prošnjo in jo podpiše. Pošljite jo po pošti. — F. D. Zagaj: Obrnite se na Vašega poslanca dr. Jankoviča v Kozjem. — Mala Nedelja: Pritožite se na pošti. Od tu se „Slov. Gospodar“ in „Straža“ pošiljata v tolikih izvodih, kakor sta naročena. — Dobrna: Pišite posl. dr. A. Korošcu, Dunaj, Parlament. — Črešnjavec pri Slov. Bistrici: Sladkorne karte dobite samo za člane Vaše družine, za članarje ne. Glede ravnarja z vinom Vas opozarjamo na naš današnji članek „Pretakanje vina.“ — Sv. Marjeta ob Pesnici: Imenujte nam ime listega človeka, ki hujska proti „Slov. Gospodarju“ in našim poslancem, da ga izročimo roki pravice. Takim ljudem je treba odločno stopiti na prste. Pozdrave! — Lancova vas pri Ptuj: Opišite celo zadevo in jo pošljite z dokazili vred poslancu M. Brančiču. — Slovenka v Studenci pri Mariboru: Veseli nas, da hočete zbirati med tamšnjimi Slovenci podpise za deklaracijo. Polo vam drage volje preskrbimo. Le oglasite se v našem uredništvu. Veseli smo Vaše krepke volje. Le pogumno na delo za našo svobodo! Pozdravljeni! — Dopisnikom: Več stvari smo tokrat morali zaradi pomanjkanja prostora odložiti za prihodnje število. Prosimo kratkih poročil!